

Okamžik, kdy jsem našel jinou práci nadešel. S mými čtyřměsíčními zkušenostmi jsem si sehnal místo, má drzost opravdu neznala mezí, u podniku, který rozvážel benzin a naftu v Los Angeles a okolí. Sídlo podniku bylo v L.A., měli tam vlastní objekt s nádržemi, zatímco autopark byl v San Diegu. Celé to bylo postaveno na faktu, že do San Diega vede bezino- a naftovod, ale poplatek za přepravu jednoho galonu potrubím byl 15 centů. Trucky to vozily levněji, proto náš podnik mohl prodávat za nižší cenu.

„Sajrajty“

místo benzinu a nafty

Našimi odběrateli byly malé, většinou nezávislé pumpy, ne značková jména. Prodávali jsme a rozváželi pěkný sajrajt. V tu dobu byl k mání benzin s olovem, 86 oktanů, pak bez olova, 86 oktanů a super s 92 oktany. My jsme rozváželi místo olovnatého benzínu lehký topný olej (LTO)! Místo bezolovnatého benzínu směs 80 % LTO a 20 % benzínu bez olova, to kvůli barvě, LTO také nemá olovo. Jako super jsme prodávali zázračnou směs 68 % LTO, 20 % super benzínu (zase kvůli barvě, je do červena) a 12 % směsi, jejíž základ je alkohol, který zvyšuje oktanové číslo, a toluenu. Možná, že námi prodávané šmejdy skutečně v laboratoři požadované hodnoty dosahovaly, ale jistě je, že na tenhle „benzín“ ujedou auta méně. Také jsme vozili naftu a nikdy bych nevěřil, že tak základní produkt je vůbec možné nějak pančovat. Jde to. Námi dodávaná nafta byla nahnědlá, kalná, zkrátka sajrajt. My sami jsme to do nádrží našich trucků nedávali, bylo to přísně zakázáno.

Jednou se mi stalo, že mi došla nafta na cestě z Los Angeles do San Diega, bylo to v noci, spíš nad ránem. Zavola jsem rádiem o pomoc, a protože hned za mnou jel truck vezoucí „naftu“, zastavil u mne a v kbelících jsme donesli něco tekutiny do mých nádrží. Příští den šel tahač do dílen, museli se vypustit nádrže, propláchnout potrubí a vyměnit paličkové filtry. Dobře jsem si zapamatoval, že nemám kupovat benzin jinde, než u značkových pump, pokud možno u těch, které patří přímo dotyčné firmě a nemá je někdo v pronájmu. V noci jsme totiž vozili naše svinstva i do těch pronajatých.

Zažil jsem tam mnohé hrůzy, mnohokrát se mi stalo, že jsem přijel k pumpě a můj náklad se do podzemního tanku nevešel. Řeší se to

tak, že třeba benzin s olovem se napustí do bezolovnatého, on ten náš stejně žádné olovo neměl. Potíž je v tom, že člověk neví, že je tank plný, dokud se tok benzínu nezastaví. Co potom? Hadice, 10 cm v průměru, 5 metrů dlouhá plná benzinu. Většinou jsou nádrže pod zemí spojeny od-vzdušňovací trubkou a ta je vyvedena do výšky nad zem. V tom případě stačí uzavřít výtokový ventil a počkat až benzin v hadici přeteče do jiné nádrže. Je jedno do které, všechno je to stejný šmejd. Když se mi stalo ve dne, že tam trubka nebyla a nepřeteklo to, čekal jsem až prodají dost benzínu na to, aby hladina v mé hadici klesla. Když se to stalo v noci, byl to malér. Připravit si kbelík, odpojit hadici a vypustit benzin do kbelíku je dobrý nápad, částečně i uskutečnitelný. Než jsem konec hadice stačil strčit do kýble, byl benzin na zemi všude kolem mne a jedině, co jsem mohl udělat a udělal, bylo vzít hadr a vytřít to do sucha. Tu špínu jsem pochopitelně ždímal, inu kam jinam, než zase do podzemní nádrže.

Dělal jsem tuhle práci pár měsíců, do Vánoc 1988. Pak vybuchl truck - tanker v rafinérii Texaco a já se začal bát. Ten ubožák, co ho ani nenašli, neudělal nic špatně. Nejdřív tvrdili, že stácel benzin do neuzemněného

traku. Jenomže to nejde. Na traku je zásuvka s mnoha kontakty, jeden je právě uzemnění, další jsou k různým čidlům hlídajícím hladinu a čert ví, co ještě. Když ta zásuvka není připojena, pumpy prostě nejdou pustit. Pak se přišlo na to, že udělal to, co my dělali běžně a co bylo přísně zakázáno, aniž jsme to vůbec věděli. Jeho minulý náklad byla nafta a teď nakládal benzin. Zbytek nafty na dně tanku, dvě kapaliny s různou viskozitou a stalo se to, že někde uvnitř, třením těch dvou tekutin, vznikla statická elektřina a přeskočila jiskřerka. To mi stačilo, jak se tady říká, pochopil jsem vzkaz a skončil.

O měsíc později zahynul můj bývalý parták, se kterým jsem se střídal. Aby se vyhnul nehodě, stočil tahač s cisternou do toho dělicího pásu dálnice, převrátil se a vybuchnul. Viděl jsem trosky toho, co býval truck 101, nejlepší v podniku. Viděl jsem na vlastní oči částečně roztavený litinový blok motoru a hliníkový odlitek kaluže, dříve tank. Že to kamarád nepřežil, je jasné. Zůstaly mi vzpomínky a zkušenost. Nekupovat levný benzin, protože je moc drahý.

Pokračování příště

Jasná volba pro řidiče profesionály
TRUCKER
magazín **KING**